

ΑΘΗΝΑΙΣΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΩΤΑΝΗΣΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. v. 3—
Ἐν τῇ ἀλλεδαπῇ „ „ 3:50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΩΝ

TIMATAI

H ZΩH TOY XPIΣTIANOY

“Ως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐκ τῶν δεσμωτηρίων τῆς Ψάρης γράφων πρὸς τοὺς Φιλιππησίους ἔλεγε· «τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθνήνειν κέρδος» τουτέστιν ἡ περαιτέρω μὲν παράτασις τῆς ζωῆς, μου συμβάλλεται πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἵδρυσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, παραδοχὴν τῶν οὐρανίων ἑκείνων ἀγγελμάτων καὶ ἀπολύτρωσιν μυριάδων τῶν ἐν εκότῳ σκηνουμένων ψυχῶν οὗτω καὶ πᾶς τις ὑπὸ τὴν ὑφήλιον κατοικῶν καὶ τὸ τοῦ Θεονθράπου τοῦ ἀπὸ οὐρανῶν ἐκ κόλπων πατρῷων παραγενομένου κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ Ἐπιφανίου ὄνομα φέρων, ὅρείλει ἔνθεν μὲν ὑπόδειγμα τὸν Ἀπόστολον λαμβάνων καὶ ταύτου οἰκειοποιούμενος αἰσθήματα, ἔνθεν δὲ τῷ λογισμῷ δίκην πνηματίου χρώμενος, τὴν ζωὴν αὐτοῦ οὗτω νὰ ἔμθυμῇ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὥστε ἀληθῶς νὰ συντελῇ πρὸς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ καὶ δόξαν τοῦ Θεοῦ, οὐ τὴν εἰκόνα φέρει. Ἀλλὰ δύναται τις νὰ εἴπῃ ἡμῖν ὅτι ὁ Παῦλος ταχθεὶς ἀπαξ ὑπὸ τὸ ὑπούργημα τοῦ νὰ κηρύξῃ τὸν Χριστὸν, μεταδώσῃ τὰς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὰ ἔθνη ὥφειλε τοικύτην μὲν νὰ ἔχῃ ζωὴν καὶ ὑπὸ τοιούτων νὰ φλέγηται αἰσθημάτων, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὃ χριστιανέ, ἐλευθερωθεὶς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας διὰ τῆς χάριτος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ὑπεδούλωθης. Αὐτῷ καὶ οὕτω χρεωστεῖς τὰς περικομούσας τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ ἀρετὰς νὰ φέρῃς, τὴν ἀληθείαν, δικαιοσύνην, ἐγκράτειαν, εὐσπλαγχνίαν, ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν ἐπίγονωσιν τῆς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίας πάντες οἱ ἐν πλάνῃ καὶ σκιᾷ θανάτου περιπατοῦντες καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὴν ἀγάπην, ἀγεν τῆς ὁποίας ἀδύνατον νὰ κράξῃς ὡς ὁ Παῦλος, «τίς θέλει μᾶς χωρίσεις ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἡ στενοχωρία ἡ διωγμός ἡ πείνα ἡ γυμνότης ἡ κίνδυνος ἡ μάχαιρα; Ἄλλ᾽ ἐνῷ πάντα ταῦτα ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπησάντος ἡμᾶς. Ἐπειδὴ εἶμαι πεπεισμέν

νος ὅτι οὔτε Θάνατος, οὔτε ζώη, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαι, οὔτε δυνάμεις, οὔτε παρόντα, οὔτε μελλοντα.... οὔτε ἀλλη τις κτίσις θέλει δυνηθῆ νά χωρίσῃ ήμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ήμῶν».

Αφοῦ ταῦτα καὶ τοιαῦτα δό Χριστιανὸς φέρει αἰσθήματα, εἶνε δυνατὸν νὰ διαφέρῃ τοῦ Παύλου, εἶνε δυνατὸν νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν συντελεῖ ὅπως κατακρατήσῃ ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ; Πᾶς χριστιανὸς ᾧς στρατιώτης Αὐτοῦ ὄφειλει νὰ πολεμήσῃ τὸν κόσμον καὶ τὴν ἀμαρτίαν μὲν ὅπλα, μ' οἷα ὁ Χριστὸς ἐπολέμησε, καὶ τὰ ὄποια πάνυ θαυμασίως ἔξιστοροῦνται ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ ᾧς ὁ ἐν καταστάσει πολέμου πιῶτης φέρει πλήρη τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ στισανδρὸς, ἀφοῦ μάλιστα εἰς διπλαῖς πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, τῆς πίστεως, δι' ἣς πάντα τὰ πεπυρωθέμενος τὴν τὴν μάχαιρος Θεοῦ, νὰ βιβροῦνται πάνεν· σγ

πρέπει νὰ ἔχῃς διὰ τὰ πολεμήσης διὰ τῆς χροντῆς καὶ κατὰ Χριστὸν ζωῆς σου τὴν ἀμαρτίαν, τὸ φεῦδος καὶ πᾶσαν διαφθορὰν ἀπειλούσαν τὴν καταδίκην ἀθανάτων ψυχῶν, ἀφοῦ μάλιστα τοιαύτας καὶ τασαύτας διαβεβαιώσεις περὶ μελλούσης ζωῆς τῶν οὐρανίων ἀπολαύσεων καὶ τοῦ στεφάνου τῆς νίκης ἔχεις, ὅστε μήτε φευδόμενός τις, ἐὰν ἥθελε, τὴνύνατο περισσοτέρας καὶ βεβιοτέρχς τούτων νὰ εἴπῃ; Καὶ ἐὰν οὗτοι χάριν ἀνατροφῆς μεθ' Ἡσιόδου καὶ Ὁμήρου μηδὲν ἐλογίζοντο τὸν Θάνατον, σὺ, καὶ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ χάριν κοινωνίας πολλῷ καὶ ἀσυγκρίτως σοφωτάτων ἀνδρῶν ἢ τούτων ὁρεῖτες ὡς ὁ Παῦλος νὰ λέγῃς «τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος».

**ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΔΗΓΟΝ ΤΩΝ ΦΡΟΒΕΛΙΑΝΩΝ
ΝΗΠΙΑΚΩΝ ΚΗΠΩΝ**

Τὸ πολλῶν ἔκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν παρακληθέντες ὅπως ἐκτενέστερον περὶ Φρούρειανῶν νηπιακῶν κήπων πραγματευθῆμεν, ἀνομολογοῦντες καὶ ἡμεῖς, ὅτι διὰ τῶν Φρούρειανῶν ἵδεῖν ἀναγεννήθησαν τὰ γράμματα καὶ ἡ παιδαργία ἐν γένει, ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς σήμερον δημοσιεύοντες τὴν Εἰσαγωγὴν εἰς τὸν ὁδηγὸν τῶν Φρούρειανῶν νηπιακῶν κήπων ὑπὸ τῆς κομητοῦς *B. v. Marchholz-Bülow* γαλλιστὶ δημοσιεύεισαν ἐν Βρυξέλαις τὸ 1874, ἐν ᾧ ὁ ἀναγνώστης θέλει ἴδεις ἀναπτυσσόμενον τὸ ἔξαίρετον σύστημα τοῦ ἀθανάτου Φρόβενου.

Πρώτιστον καὶ σπουδαιότατον μεταξὺ τῶν ζητη-
μάτων τῆς ἐποχῆς ἡμῶν εἶναι βεβαίως τὸ ζήτημα τῆς
ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων γενεῶν. Καθ'
ὅσον ἴσιμος ἐκπληροῖ τὸ ἔργον του, ἐπὶ τοσοῦ-
τοι τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν ἀνθρώ-
πων νέα δικαιώματα, νέα κα-
τηγῆς καὶ τῆς ἐκπαιδεύ-
σεωπώ τήν τε ἐκπλή-
ταισκησιν τῶν δι-
υμφωνούσιν, οἱ
, οἱ δημο-
^τούματος,
ατροφή
καθ'
δ'

άζοντο, ὥστε νὰ ὥσι κατάλληλοι τοποῦτον δυσκεροῦς
καὶ σπουδαίας ἐντολῆς.

Τὸ δῆμιτο τοῦ ἀνθρωπίνου γένους θνήσκει πρὶν ἢ φθάσῃ τὸ ἔκτον ἢ τὸ ἔβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Τούτο εἶναι γεγονός, ἀποδεδειγμένον διὰ τῆς στατιστικῆς. Ἀλλὰ δὲν ἐνέχεται κατά μέγα μέρος ἡ ἀγνοία καὶ ἡ ἀμάθεια τῶν ἀσχολουμένων εἰς περιθαλψῖν τῆς πρώτης ἡλικίας τοῦ παιδὸς εἰς τὴν τρομακτικὴν ταύτην θνησιμότητα; Ἐν τούτοις δύον μεγάλον καὶ ἀν ὅνται ἡ φυσικὴ βλάβη ἢ ἐκ τῆς ἀμάθειας πηγάζουσα, αὕτη δὲν προξενεῖ μικροτέραν ἥτικὴν βλάβην. Καὶ ὄντως, ἡ ἐντύπωσις, ἦν τὸ τέκνον ἔλαθεν ἐκ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ βίου του, οὐδέποτε ἔξαλείφεται ἐντελῶς, καὶ πολλάκις παρὰ τῇς ιδίας μητρὸς λαμβάνει, χωρὶς νὰ τὸ ὑποπτευθῇ τις κατ' ἀρχὰς, τὸ στήγμα, ὅπερ βροχδύτερον θέλει ἵσως ἐπιφέρει τὴν κατάπτωσίν του. Ήσον λοιπὸν εἶναι ἀναγκαῖα, ἀναπόφευκτος εἰς τὰς μητέρας ἡ γνῶσις τῶν πρώτων στοιχείων, δι᾽ ὃν θέλουσι καθοδηγηθῆνεις τὴν παιδαγωγικὴν αὐτῶν ἐντολήν! Ἐν τούτοις, θιλιερὸν εἰπεῖν, σύστημα ἀναμορφωτικὸν, ἴδρυον τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ βάσεως φυσικῆς, ἀληθεοῦς καὶ νομίμου, ἔλειπεν ἡμῖν ἀκόμη, ὅτε ὁ Φρόενελ, ἀριστέρος τάς γνώσεις του ἐκ βαθείας σπουδῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ιδίως τῆς φύσεως τῶν παιδῶν, ἐδημιούργησε τὴν πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμητὴν ἐπιστήμην, ἦν δύναται τις νὰ καλέσῃ τὴν ἐπιστήμην τῶν μητέρων.

Τὴν ἐπιστήμην ταύτων ὁ Φρόεθελ ἐφήρμασεν ἐν τοῖς νηπιακοῖς κήποις. Τὸ δὲ ὄνομα τῶν ἴδρυμάτων τούτων καταδεικνύει τὴν ιδέαν, ητις ἐπεκράτει κατὰ τὴν διοργάνωσιν αὐτῶν. Διότι ἀληθίνας ἐν τῷ κήπῳ, δηλ. ἐν ὑπαίθρῳ ὑπὸ τὴν ἐπιφορὴν τῶν φαινομένων τῆς φύσεως, πρέπει νῦν ἀνατρέψηται ὁ παῖς καὶ ἔκει πρέπει νὰ παρέχωνται εἰς τὸ ἀνθρώπινον φυτὸν τὰ εὐεργετήματα τόπου ἐνεργείας καταλλήλου πρὸς τὸν δόλον σκοπὸν, ὅπως καλὸς κηπουρὸς θέλει πρᾶξει ὑπὲρ τῶν φυτῶν τοῦ κήπου του. ¹ Ας ἔχωμεν ἐν τούτοις πάντοτε κατὰ νοῦν, ὅτι τὸ κατὰ τὰς πρώτας αὐτοῦ ἡμέρας ἀμεληθὲν φυτὸν, θέλει ὑποφέρει ἐν τῷ μέλλοντι ἐκ τῆς ἀρχικῆς ταύτης ἐλλείψεως καὶ ὅτι οὐδέποτε θέλει τελείως ἀναπτυχθῆ. Τούτου ἔνεκα πρέπει νὰ τείνωμεν πᾶσαν ἡμῶν τὴν προσοχὴν, ὅταν ὁ Φρόεθελ θέτῃ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὴν ὄποιαν ὀφείλομεν νὰ βασίζωμεν τὴν ἀγωγὴν, ὅταν δεικνύῃ ἡμῖν τὸν ἀληθῆ ταύτης σκοπὸν καὶ παρέχῃ ἡμῖν τὰ μέσα πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ.

Ο γενικός σκοπός πάσης ἀγωγῆς είναι ἀναντιρρήτως ή ἐντὸς τῶν ὄρίων τοῦ δυνατοῦ ἐναρμόνιος ἀνάπτυξις ὅλων τῶν δυνάμεων, ἡς ὁ Θεός ἔδωκε τῷ ἀνθρώπῳ, οἵτις ἐκτελῇ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ θέλησιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν τῇ ὁδῷ δὲ ταύτῃ τῷ ἀνθρώπινον ὃν τελειοποιεῖται, συντέineι εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἀλλαγῶν, καὶ παρατεκμέχεται οὕτως εἰς τὸν ἀνώτερον βίον, ὅστις είναι ὁ ἐν τῷ μέλλοντι προοριζόμενος αὐτοῦ.

Τές δ' ὄφειλει κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν νὰ ἔναιται ὁ εἰδίκιὸς σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς; 'Ο σκοπὸς, οὗτος, εἰγαί-